Srijeda, 22.10.2014.g.

Od jedne drage sestre u vjeri dobio sam jedno malo, ali prekrasno

svjedočanstvo o Gospodinu i dragim ljudima oko nas koji su na završetku

ovih svojih zemaljskih života sa prekrasnom **Ivana Pavla II. za**

roditelje.

Kako osjećam da se u ovom malom svjedočanstvu i toj molitvi možemo

svi naći,svatko nešto za sebe, objavljujem dalje njezin email i molitvu

kako mi je ta draga sesra u vjeri to i poslala.

NJEZIN EMAIL:

"Hvaljen Isus i Marija!

Pozdrav tebi brate u Kristu i tvojoj obitelji!

Željela bi podljeliti s tobom,..s braćom i sestrama, nešto što

sam doživjela prije par dana...Događaj, koji mi se urezao u

dušu, srce...i već danima ne izlazi iz misli! Ali ne, ne želim uopće

naglašavati svoju ulogu...nego je to Božji poklon meni!

Prošli petak sam tražila dopust i izašla sam ranije s posla.

Izašla sam 10 minuta ranije, nego sam planirala. Taj dan se

udavala moja draga kolegica. Žurila sam, jer sam imala još

nekih obveza...Bila sam u nekim svojim mislima…trebala sam

stići kod frizerke, spremati se...mužu pripremiti neke sitnice.

Jer, nisam htjela da kasnimo na vjenčanje...na taj velik događaj

za moju prijateljicu i sada, njenog supruga.

I tako žureći, razmišljajući...išla sam svojim pravcem, ne

osvrćući se okolo. Blizu mog posla, nalaze se prostorije

Caritasa...pored kojih prolazim svaki dan. I idući tud, ugledala

sam jednu malu, blagu staricu...Jedna djevojka je odlazila od

nje, govoreći da ne zna gdje se to nalazi...da ona nije iz našeg

grada.

I mene je zaustavila ta starca, pitajući gdje se nalazi ulaz u

javnu garažu…Bilo mi je čudno pitanje...jer, par metara od tog

mjesta, nalazio se ulaz u javnu garažu. Objasnila mi je, da pita

za drugi tržni centar i drugu javnu garažu...jer se izgubila, ne

zna doći do svoga stana. Još mi je u mislima bilo da mi se žuri,

da ću okasniti...al' pogled na tu malu staricu, lomio mi je srce. I

već kad sam stala pored nje, uhvatila me za ruku…

I ta mala starica...bila mi je poznato lice...jer sam je viđala u crkvi, na ispovijedima prvih petaka.

Nisam je mogla ostaviti...nije mi dopuštalo ni moje srce ni moja duša. Pokušavala sam joj objasniti, al' nije ni dalje shvaćala gdje se nalazi, u kojem djelu grada. Odlučila sam je odvesti...ne puštati samu. Uhvatila se za moju ruku, kao malo dijete koje se boji...koje ne želi da ga napustiš…

U njoj...vidjela sam, osjetila Isusa...Isusa, koji je tražio moju ruku...Jedva sam suzdržavala suze pred njom...

Išle smo lagano...ljudi su se okretali za nama...jer smo im očito

izgledale čudno...mala starica i ja!

Putem mi je ispričala kako već cijelo jutro luta po gradu, ne zna

doći do svoje zgrade...Stigla je na dva različita dijela grada, al'

nije znala naći svoj dom. Živi sama, nema djece...Povremeno je

obilazi njen rođak...

Stalno je ponavljala, zazivala Isusa da je spasi, da je

sačuva...Da ako se i izgubi, da ne izgubi svoju dušu! Molila Boga,

da mene blagoslovi što sam naišla pored nje...što je nisam

ostavila.

Bože moj...koja vjera i snaga u

te male starice!!!

Pored nas je naišla jedna gospođa, koja očito poznaje staricu,

jer je prokomentirala malo se podsmjehujući kako to eto uvijek

naiđe neka curica koja vraća staricu nazad. Imala sam dojam da

je moja starica nije ni registrirala ni čula, već se i dalje čvrsto

držala za moju ruku.

A ja sam tu bila slabija...jer sam već s prijekorom pogledala tu

gospođu, već je osudila u svojim mislima...

Stigle smo sretno do zgrade...i naišli na jednu gospođu koja je

poznavala tu staricu...I tad sam bila sigurna da sam je dovela na

pravo mjesto...I sam je tad već prepoznavala okolinu. Svjesna

je što joj se događa...da bolest krade njenu memoriju...Ali,

unatoč svemu...ona se uzda u svog Isusa, u Njegovu pomoć da je

neće nikada napustiti!

Pozdravile smo se i razišle.

Dugo sam o njoj razmišljala...i sada mi je u mislima...kako je i

gdje se nalazi. Obećala mi je, da će razgovarati s rođacima da

joj pomognu, da ne živi sama. Ona je za to spremna ponuditi

svoj stan...I da će brzo kod doktora...i tražiti lijekove koji joj

mogu bar malo čuvati memoriju, bar malo olakšati život…

Podsjetila me jako na moju baku...koja ima Alzheimera...i ovih dana je dosta loše. Vidjela sam nju...u toj maloj starici. I prolazili smo mnoge situacije s bakom...Kada nam se skrivala, gubila...al' ne namjerno. Živjela je u nekom svome svijetu.

Danas mislim da nas više i ne prepoznaje…Reagira na naše glasove...kao i malo dijete.

Uvijek sam osjećala veliku ljubav prema starijim osobama, bakama i djedovima...

Ali, Isuse moj, hvala Ti, što si me još

jednom podsjetio na svoju veliku Ljubav

prema nama, što nas bezgranično

ljubiš...što o svemu savršeno brineš…

Hvala Ti, što je tih 10 minuta, koje sam

ranije izašla s posla...dotaklo i na nov način

promjenilo moje srce…

Tih 10 minuta ranije, bilo je od pomoći ovoj

Tvojoj maloj starici...koju jako ljubiš, koju

čuvaš na svojim dlanovima!

I molim Te, Bože moj, na poseban način

čuvaj sve stare ljude...

Molitva Ivana Pavla II. za

roditelje

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare

roditelje!

Drhtave ruke i sijede kose očeva i pognutih dobrih majki.

Bore na licima, vene na rukama, izblijedjele umorne oči.

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare

roditelje!

Pomilujte sijede glave, poljubite ostarjele i izranjene ruke.

Zagrlite svoje stare roditelje. Mučili su se i oni s vama.

Od srca im ljubav pružite, a u starosti im oslonac budite.

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare

roditelje!

Ne odvajajte ih u male sobice, niti ih šaljite u staračke domove.

Poslušajte im vapaje, olakšajte im živote.

Imajte za njih lijepe riječi i osmijeh na licima u susretu s njima.

Zato Vas lijepo molim, ljubite svoje stare

roditelje!

Radili su oni puno da vaš život bude bolji.

Oni su vas s radošću prihvatili kad vas je Bog njima poslao.

Zato vas molim, poštujte svoje stare

roditelje!

Kad ih Bog jednom pozove na vječni počinak, ostat će iza njih

prazno mjesto.

A to prazno mjesto ti ćeš popuniti jer ćeš dotle i ti ostarjeti.

A sve što ste vi činili svojim roditeljima, to će vam vaša djeca

uzvratiti.

Zato vas opominjem i unaprijed molim:

Volite i poštujte svoje stare roditelje!

bl. Ivan Pavao II.

Božji blagoslov!"

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE!

SVETO I PRESVETO TVOJE PROBODENO

SRCE U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I SMILUJ SE MENI GRJEŠNIKU!

I SMILUJ SE SVIMA NAMA KOJE SI

OTKUPIO PREDRAGOCJENOM KRVLJU IZ

SVOJEG PRESVETOG SRCA!

ČAŠĆEN, HVALJEN I BLAGOSLOVLJEN

TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I

DUŠE SVETI U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

MOLI ZA NAS GRJEŠNIKE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

MOLITE ZA NAS GRIJEŠNIKE!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.